

Sygn. akt III Kp 1028/11

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2011 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Mokrzyśz

Protokolant: Anna Konieczna

bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia- Krzyki Zachów - zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k. i inne

na posiedzeniu w dniu 5 lipca 2011 roku

w przedmiocie rozpoznania zażalenia M. W. z dnia 15 czerwca 2011 roku (data wpływu) na postanowienie Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Krzyki Zachód z dnia 30 maja 2011 o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. akt 2 Ds 532/11

na podstawie art. 329 § 1 i 2 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy postanowienie Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Krzyki Zachód z dnia 30 maja 2011 roku wydane w sprawie o sygn. akt 2 Ds 532/11 o odmowie wszczęcia śledztwa.

UZASADNIENIE

W dniu 30 maja 2011 roku Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia Krzyki Zachód wydała postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie:

działania w okresie od 2008 roku do 27 maja 2011 roku we W. w zorganizowanej grupie przestępczej funkcjonariuszy publicznych i innych osób, w tym prokuratorów i sędziów, w tym S. B. K., mającej na celu:

-usunięcie M. W. z pracy w kontroli podatkowej w związku z wykrywaniem przez nią przestępstw podatkowych

-pozbawienia jej mieszkania

-legalizację procederów przestępczego uwłaszczania mieszkań i udaremnienia

uwłaszczania mieszkań

-zabijanie samotnych osób celem wykorzystania ich podrobionych dokumentów do wyłudzeń towarów i nielegalnego obrotu olejem opałowym, wyłudzenia podatków

-kierowania grózb karalnych wobec M. W. celem powstrzymania jej przed ujawnianiem popełnionych przez nich przestępstw wyżej wymienionych, na jej szkodę

– tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. i art. 258 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa

Na powyższe postanowienie w dniu 15 czerwca 2011 roku zażalenie złożyła pokrzywdzona M. W. zarzucając, iż zaskarżone postanowienie zostało wydane w wyniku przestępstwa albowiem decyzja procesowa odmawiająca wszczęcia śledztwa świadczy o tym, iż wydający ją prokurator również działa w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej przez pokrzywdzoną w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa. Powyższe w ocenie skarżącej przejawia się w tym, iż w trakcie wydawania zaskarżonego postanowienia zatajono okoliczności szczegółowo wskazane przez M. W. w wywiedzionym przez nią zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa. Ponadto M. W. wskazał, iż prokurator wydający zaskarżone postanowienie nie ustosunkowała się w żadnej mierze a wręcz pominęła fakt (z uwagi na swój udział w zorganizowanej grupie przestępczej) fabrykowania dokumentacji zaświadczającej, iż skarżąca jest osobą chorą psychicznie. Ponadto skarżąca podała, iż przedmiotowe postanowienie zostało wydane z naruszeniem przepisów procedury karnej a to art.2, art.7 oraz art.424 § 1 k.p.k. . Pokrzywdzona M. W. ponadto podniosła, iż z uwagi na swoją aktywną postawę zmierzającą do zdemaskowania przestępczej działalności zorganizowanej grupy przestępczej w skład, której wchodzi min. sędziowie i prokuratorzy w stosunku do jej osoby wielokrotnie kierowano groźby pozbawienia jej życia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu zażalenie skarżącej M. W. nie jest zasadne, i krytycznie należy się odnieść do zarzutów wskazanych w pisemnym uzasadnieniu złożonego środka zaskarżenia. Tezy podniesione przez pokrzywdzoną M. W. w wywiedzionym zażaleniu nie znajdują odzwierciedlenia w obiektywnej rzeczywistości społecznej i stanowią nie poparte żadnym materiałem dowodowym bezprzedmiotowe rozważania w zakresie funkcjonowania nie istniejącej zorganizowanej grupy przestępczej.

Zaskarżone przez pokrzywdzoną M. W. postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa zostało w sposób wyczerpujący i merytorycznie zasadny uzasadnione, zaś sam fakt, iż skarżąca kwestionuje końcowe rozstrzygnięcie nie może w żadnej mierze przesądzać o zasadności podnoszonej przez nią argumentacji. Zarzuty wyartykułowane w zażaleniu nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i stanowią jedynie subiektywną polemikę z dokonanymi ustaleniami zawartymi w uzasadnieniu, opartą na dowolnych i nielogicznych wnioskach wysnutych z przeprowadzonych czynności. Brak jest jakichkolwiek podstaw zarówno logicznych jak i prawnych by skutecznie kwestionować postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa wydane w dniu 30 maja 2011 roku w sprawie o sygn. akt 2 Ds 532/11.

W ocenie Sądu oskarżyciel publiczny podjął słuszną decyzję procesową uznając, iż w niniejszym postępowaniu brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa co zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. stanowi negatywną przesłankę procesową. Pokrzywdzona M. W. w uzasadnieniu wywiedzionego zażalenia posługuje się ogólnymi sformułowaniami i stwierdzeniami o udziale niemalże wszystkich przedstawicieli różnych organów jak i przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości w ogólnopolskim spisku wymierzonym przeciwko jej osobie, który to spisek ma na celu udaremnienie ujawnienia przez skarżącą szeregu przestępstw. Jak wynika z analizy złożonego środka zaskarżenia M. W. każdorazową negatywną w jej ocenie decyzję procesową interpretuje jako potwierdzenie swojego subiektywnego przeświadczenia o szeroko zakrojonych działaniach grupy przestępczej, w skład której wchodzi min. sędziowie oraz prokuratorzy. Powyższa argumentacja skarżącej pozostaje w oczywistej sprzeczności z zasadami logicznego rozumowania i w żadnej mierze nie zasługuje na uwzględnienie. Na marginesie zaznaczenia wymaga, iż wszelkie decyzje podejmowane zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego, a w szczególności, co należy podkreślić w niniejszej sprawie, w toku kontroli międzyinstancyjnej orzeczeń są decyzjami niezależnymi i w każdym przypadku dokonywane są samodzielnie przez uprawniony to tego organ procesowy a także każdorazowo wydane rozstrzygnięcie zapada po kompleksowej analizie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego.

Mając powyższe rozważania na uwadze, zażalenie skarżącej uznać należało za całkowicie bezzasadne i z tych też przyczyn nie zasługuje ono na uwzględnienie.